

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5249/2021
24.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Божидара Вујичића, Весне Субић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Вулетић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Привредни суд у Суботици, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици ЗГжрр 580/20 од 14.05.2021. године, у седници одржаној 24.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици ЗГжрр 580/20 од 14.05.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Суботици ЗГжрр 580/20 од 14.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици Прр1 431/19 од 01.04.2020. године, ставом првим изреке, тужбени захтев је делимично усвојен. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужилци на име имовинске штете по основу повреде права на суђење у разумном року исплати износ од 27.658,85 динара на име главног дуга и износ од 71.203,45 динара на име камате на главни дуг обрачунате до 11.05.2009. године. Ставом трећим изреке, у преосталом делу тужбени захтев за исплату законске затезне камате на износ од 27.658,85 динара, надаље на износ од 71.203,45 динара, почев од 11.05.2009. године до исплате, као и ради исплате законске затезне камате на износ од 3.993,02 динара (део потраживања који је исплаћен) од 11.05.2009. године до дана правноснажности решења о главној деоби 30.08.2019. године, је одбијен. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужилци на име трошкова парничног поступка исплати износ од 23.400,00 динара, а у случају доцње, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом петим изреке, захтев за накнаду трошкова тужене је одбијен.

Пресудом Вишег суда у Суботици ЗГжрр 580/20 од 14.05.2021. године, жалбе тужиле и тужене су одбијене, првостепена пресуда потврђена и одбијени су захтеви тужиле и тужене за накнаду трошкова састава жалбе.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужиља је благовремена изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да нема места одлучивању о ревизији тужиље као о изузетно дозвољеној ревизији, јер у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, имајући у виду да се предмет тужбеног захтева и одлука у делу који се ревизијом побија односи на камату као споредно потраживање. Из наведених разлога, нема места одлучивању о ревизији као посебној, па је применом члана 404. став 1. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 28. ЗПП, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се вредност главног захтева (став 1.), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Како је ревизија изјављена против другостепене пресуде у делу којим је одлучено о камати, као о споредном захтеву тужиље, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**